

Speak, Memory

Speak, Memory

12 december 2010 t/m 20 februari 2011

Opening: zaterdag 11 december 2010, 17 uur
Screening *MESSAGE THE HISTORY* bij Filmhuis Den
Haag (Spui 191), 16 uur

Stroom Den Haag, Hogewal 1-9, Den Haag

Ons geheugen heeft een eigen wil. We zeggen bij onszelf: dit moet ik onthouden, dit moment wil ik vasthouden, die blik, dit gevoel, deze streling - en binnen een paar maanden of zelfs na een paar dagen merken we dat de herinnering al niet meer is op te roepen in de kleur, de geur, de smaak waar we op hoopten. 'De herinnering', schrijft Cees Nooteboom in Rituelen, 'is als een hond die gaat liggen waar hij wil.'

Douwe Draaisma WAAROM HET LEVEN SNELLER GAAT ALS JE OUDER WORDT (Historische Uitgeverij).

SPEAK, MEMORY

Sommige mensen huilen als ze een verloren gewaand gerecht uit hun jeugd opnieuw ruiken of proeven. Oliver Sacks moet mensen op zijn verjaardagsfeestje vragen een naamkaartje te dragen omdat hij geen gezichten kan onthouden. Wat de ene zich levendig herinnert is voor de ander misschien al helemaal verdwenen. Het geheugen werkt op mysterieuze wijze en onze beelden van het verleden zijn gekleurd, vervormd en vertroebeld door tijd en emoties. Er zijn weinig dingen zo ongrijpbaar en fascinerend als het geheugen.

Persoonlijke verhalen, vervormde herinneringen, verloren momenten en oude gebruiken, sporen van gebouwen: dit zijn de elementen die de uiteenlopende werken in deze tentoonstelling met elkaar verbinden. Het vertrekpunt voor *Speak, Memory* is het werk van de kunstenaars die vorig jaar de sterk geprofileerde subsidie voor individuele kunstenaars - Stroom Premium - ontvingen: Leontine Lieffering, Sara Rajaei en Vittorio Roerade. Hun werk wordt in een internationale context geplaatst met werk van Omer Fast, Sara van der Heide, Anne Holtrop, Cameron Jamie, Andrew Lord en Rachel Whiteread.

In deze tentoonstellingsgids worden de kunstenaars en hun bijdrage aan de tentoonstelling kort toegelicht.

* De titel is gebaseerd op de memoires van Vladimir Nabokov.

OMER FAST

Omer Fast (1972) werd in Israël geboren en woont en werkt in Berlijn. Zijn werk wordt gekenmerkt door de zoektocht naar hoe verhalen en realiteiten geconstrueerd worden. Wie bepaalt hoe onze geschiedenis geschreven en “gekend” wordt? Wat maakt de ene vertelling van een herinnering meer waar dan de andere? Fast werkt met film, video, performance, media- en televisiebeelden om te onderzoeken hoe we met onze geschiedenis – persoonlijk of collectief – omgaan. De verhalen in zijn werk laveren tussen persoonlijke verhalen en mediaversies van diezelfde gebeurtenissen.

Voor *Speak, Memory* toont Fast de video-installatie van de performance TALK SHOW (2009) die voor het eerst tijdens Performa 09 werd uitgevoerd. In de video-installatie verandert in zes vertellingen een verhaal volledig en onherkenbaar. Het kinderspel ‘telefoontje’, waarbij een zin wordt doorgefluisterd die aan het einde in niets meer lijkt op de beginzin, beschrijft niet alleen dit werk treffend maar ook de manier waarop onze herinneringen onder invloed van tijd en andere krachten, vervormen en transformeren.

* Omer Fast heeft een solotentoonstelling van 14 mei t/m 23 juli 2011 bij Instituut voor Mediakunst (Amsterdam).

After Ayers finished speaking, he left the stage and was replaced by the actress Lili Taylor, who then played host to Noonan's rendition of Ayers's story. Taylor in turn told her version to Jill Clayburgh. And on and on six times, ending with Rosie Perez speaking to Ayers, closing the circle so to speak. By which time Ayers's highly nuanced description of protest and radicalisation, social conscience and moral dilemma during the Vietnam War years had morphed into a 'Catholic high-school girls in trouble' tale of violent protest against the Iraq War and George W. Bush, whom Perez fittingly called "the most stupid president we have ever had".

Joshua Mack over TALK SHOW van Omer Fast in
Art Review, november 2009.

Talk Show - A Platform Commission co-produced by Arts Contemporary Israel Art Fund, ESSE-Russ House for Media Arts, Oberburg and The Clavie Institute, Hong Kong 2009 Photo by Olympia Dier CAPTION INFO: DO NOT PRINT

Talk Show - A Platform Commission co-produced by Arts Contemporary Israel Art Fund, ESSE-Russ House for Media Arts, Oberburg and the Clavie Institute, Hong Kong 2009 Photo by Olympia Dier CAPTION INFO: DO NOT PRINT

Omer Fast, screenshots TALK SHOW (2009). Images courtesy of the artist and gb agency, Paris.

SARA VAN DER HEIDE

Sara van der Heide (1977) werd geboren in Zuid-Korea en woont en werkt in Amsterdam. In haar tekeningen en schilderijen komen fictie, actualiteit en persoonlijke herinneringen samen. Daarmee vormen haar werken als het ware monumenten voor het nu, voor het moment dat altijd al weer voorbij is zodra het wordt vastgelegd. Het huidige moment, het nu, is daarmee eigenlijk het enige moment dat vrij is van de vertroebeling van ons geheugen door tijd en emoties. Maar zodra je "nu" zegt, is het al verleden tijd en wordt herinneren gestaag moeilijker. Je zou kunnen zeggen dat alle werken in deze tentoonstelling een monument voor een vervlogen tijd zijn, odes aan dat wat niet meer is.

In *Speak, Memory* worden drie tekeningen uit haar laatste tentoonstelling FROM THE BEGINNING TILL THE END AND EVERYTHING IN BETWEEN (Lullin+Ferrari, Zürich) getoond en het nieuwe werk MUSEUM (2010) waarvoor ze de namen van de belangrijkste etnografische musea uit Europa naast elkaar plaatst. Volkenkundige musea zijn omstreden classificatiesystemen waarin heden en verleden worden gerangschikt en waarde krijgen: dit wordt bewaard en dit niet. Net als andere erfgoed instituten "wantrouwen" ze het menselijke geheugen en leggen gebruiken, ideeën en culturen vast. Daarmee scheppen ze een kader voor ons collectieve geheugen.

Bij MUSEUM verschijnt binnenkort de gelijknamige kunstenaarspublicatie. Meer informatie over deze publicatie volgt op de website van Stroom.

Ethnologisches Museum (Berlin, Germany)
Etnografisch Museum (Antwerp, Belgium)
Etnografiska Museet (Stockholm, Sweden)
Horniman Museum (London, United Kingdom)

Koninklijk Museum voor Midden-Afrika (Tervuren,
Belgium)
Musée d'Ethnographie de Genève (Geneva,
Switzerland)
Musée de l'Homme (Paris, France)
Musée du Quai Branley (Paris, France)

Musée National des Art Asiatiques (Paris, France)
Museo Nacional de Antropología (Madrid, Spain)
Museu Etnològic (Barcelona, Spain)
Museu Nacional de Etnologia (Lisbon, Portugal)

Museo Nazionale Preistorico Etnografico Luigi
Pigorini (Rome, Italy)
Museum der Kulturen (Basel, Switzerland)
Museum Volkenkunde (Leiden, The Netherlands)
Museum für Völkerkunde (Vienna, Austria)

Oriental Museum (Durham, United Kingdom)
Östasiatiska Museet (Stockholm, Sweden)
Staatliches Museum für Völkerkunde Dresden
(Dresden, Germany)
Staatliches Museum für Völkerkunde München
(Munich, Germany)

Tropenmuseum (Amsterdam, The Netherlands)
Völkerkundemuseum der Universität Zürich (Zurich,
Switzerland)
Wereldmuseum (Rotterdam, The Netherlands)
World Museum (Liverpool, United Kingdom)

Sara van der Heide, MUSEUM (2010).

Sara van der Heide, MUSEUM (2010). Images courtesy of the artist and Galerie Diana Stigter.

ANNE HOLTROP

Anne Holtrop (1977) is een Nederlandse architect die naast zijn architecturale praktijk ook editor is van het onafhankelijke architectuurtijdschrift OASE. Zijn werk is vaak tijdelijk van aard en daarmee ook eerder conceptueel. TRAIL HOUSE (2009) is bijvoorbeeld een tijdelijk huis gebouwd in het kader van de tentoonstelling UNKNOWN TERRITORY (2009) bij Museum De Paviljoens. Het ontwerp van het huis is gebaseerd op geïmproviseerde paden die over een braakliggend terrein liepen. De sporen van gebruikers die niet de lange, verharde weg naar huis of winkel namen maar de route afsneden via dit terrein, vormden de basis voor het huis. Daarmee wordt het geheugen van gebruikers, ingesleten in paden en sporen aangewend als inspiratie en fundament voor een architecturaal ontwerp. Het ontwerp van TEMPORARY MUSEUM (2010) was geïnspireerd op het automatische tekenen van Dadaïst Jean Arp en toonde werk van Renie Spoelstra, Eva-Fiore Kovacovsky, Driessens & Verstappen en Sjoerd Buisman.

In *Speak, Memory* worden een maquette van TRAIL HOUSE getoond, twee foto's van Bas Princen en de 30 standpunten die Lorenzo De Rita* (The Soon Institute) formuleerde naar aanleiding van TRAIL HOUSE.

* Lorenzo De Rita geeft op zondag 30 januari 2011 een Engelstalige rondleiding door *Speak, Memory*.

Het Kleinste Universum Ooit

In de badkamer neemt de oceaan een bad. De wind flirt wat met de gordijnen, die de aandacht lijken te waarderen. De lucht heeft het druk met zichzelf in het keukenraam in te lijsten. De nacht is er een dagje op uit maar is met het avondeten terug, zo wordt ons gezegd. De tijd ligt behaaglijk op de sofa van de zitkamer met de stilte te babbelen. In de slaapkamer verandert de zon voortdurend van gedachten over wat voor schaduw hij moet aantrekken. Er belt iemand aan bij het Trail House. Traag gaat de toekomst opendoen.

Lorenzo De Rita over TRAIL HOUSE van Anne Holtrop in het gelijknamige boek.

Anne Holtrop, TRAIL HOUSE (2009). Foto Bas Princen. Images courtesy of the artist.

CAMERON JAMIE

Cameron Jamie (1969) is een in Amerika geboren kunstenaar die in Parijs woont en werkt. Jamie werkt met video, performance, installaties en tekeningen. Hij vertrekt meestal vanuit de Amerikaanse geschiedenis en cultuur en de vreemde of extreme uitwassen daarvan. Jamie onderzoekt de wisselwerking tussen het alledaagse en het mythische, tussen vervlogen en hedendaagse rituelen. Het resultaat is een mix van populaire cultuur, hedendaagse folklore, oude rituelen en mythes, of wat Ralph Rugoff Jamie's "backyard anthropology" noemt.*

In het Filmhuis van Den Haag worden de films BB (2000) en MESSAGE THE HISTORY (2007-2009) getoond. Als een etnograaf dook Jamie voor de film BB (2000) twee jaar in de wereld van Amerikaanse jongeren die aan "backyard wrestling" doen. MESSAGE THE HISTORY is een documentaire film die een fascinerende visie geeft op de wereld van de Amerikaanse stedelijke "folk dance". Jamie volgde gedurende twee jaar een groep jonge mannen uit de suburbs van Alabama die hun onwaarschijnlijke, copulatie-achtige dans filmen en online plaatsen. Zoals zoveel van dit soort films is de setting de huiskamer. Het huiselijke wordt een denkbeeldige bühne voor deze trance opwekkende dans. De soundtrack is van de groep Sonic Youth.

* Ralph Rugoff in CAMERON JAMIE (Hatje Kantz Verlag).

The work moves from an anecdotal register to one of abstraction; extending outwards from the biographical, it becomes a generic representation of popular phenomena and cultural interaction. Jamie is interested in feeling the pulse of deeper drives, or kinds of human activity that appear in different time zones and in different historical eras.

Edwin Carels over het werk van Cameron Jamie
in Afterall, issue 18, 2008.

Cameron Jamie, screenshots *MESSAGE THE HISTORY* (2007-2009). Images courtesy of the artist and Gladstone Gallery, NY.

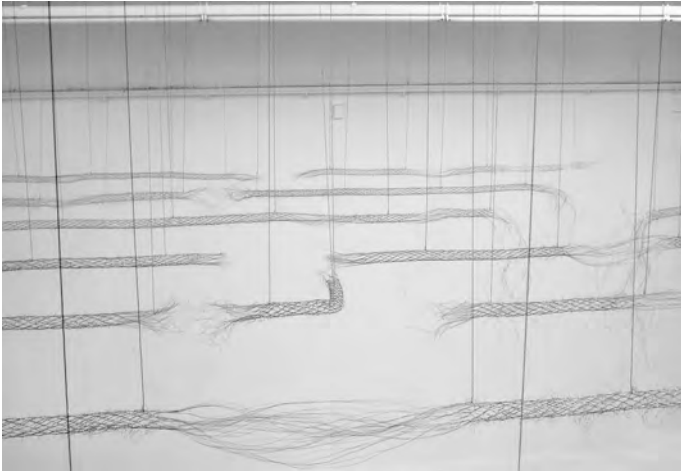
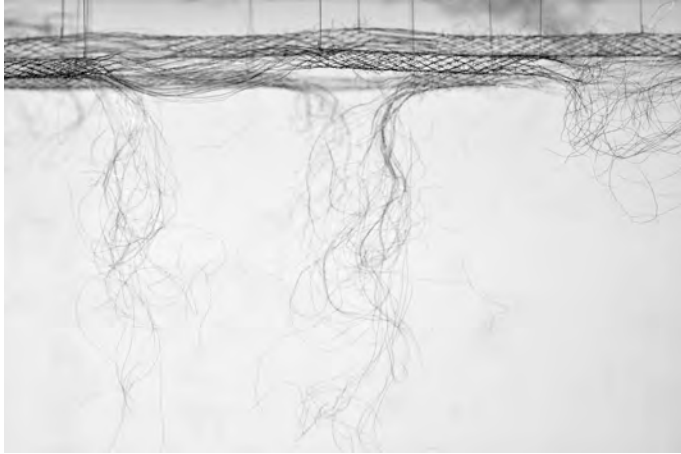
LEONTINE LIEFFERING

Het werk van Leontine Lieffering (1963, woont en werkt in Den Haag) wordt gekarakteriseerd door haar fascinatie voor ruimtes en architecturale constructies. Ze werkt altijd in situ en reageert met haar werk op de locatie, door bijvoorbeeld oude gebruiken bloot te leggen of vergane architecturale structuren weer te visualiseren. Een patroonbreuk in de vloer van een van de ruimtes van de Venetië Biënnale inspireerde bijvoorbeeld de houtafdrukken in het werk *WETLAND* (2008). En voor *LICHTHAL VOORVERTREK BOVENZAAL* (1999) plaatste Lieffering in de enorme kluis van het voormalige Rijksarchief van Den Haag in synthetisch rubber afgietsels van deuren die er niet meer waren, als efemere nabeelden van ooit aanwezige doorgangen.

Voor *Speak, Memory* realiseert ze een installatie, *IN ZICHT LEGGEN* (2010), die de complexe balken constructies van de onderverdieping van Stroom als uitgangspunt neemt. De ijzerdraden buizen herhalen het ritme van deze balken en visualiseren als het ware wat de balken proberen te verbergen: de draden, lampen, geluidsboxen en beamers. De techniek die is weggewerkt tussen de balken krijgt in het werk van Lieffering weer een prominente plaats. Daarnaast worden twee foto's getoond van werken die, omdat ze in situ werden gerealiseerd, nu alleen nog als foto bestaan: *K-708-10* (2002 – 2003) en *LOCIE IMAGINES II* (1995).

Als je naar een plek gaat, is die plek altijd van invloed op je idee, de notitie of de tekening die je ter plekke maakt. Leontine Lieffering drijft deze notie tot de spits in haar werk. De plek waar ze haar werk maakt keert zich uit in haar werk. De plek valt er zoveel als mogelijk mee samen. Voor ze aan haar installaties begint, doet ze onderzoek naar het gebouw, naar de functie en als nodig ook de geschiedenis ervan.

Erik Lindner over het werk van Leontine Lieffering. De volledige tekst verschijnt in de Premium publicatie, februari 2011.

**Leontine Lieffering, IN ZICHT LEGGEN (2010).
Images courtesy of the artist.**

ANDREW LORD

Andrew Lord (1950) is een Britse kunstenaar die in New York en Nederland woont en werkt. Sinds de jaren zeventig staat Lord bekend om zijn eigenzinnig en onconventioneel materiaalgebruik: klei, gips, beienwas, brons, keramiek zet hij in om ervaring in fysieke vorm te gieten. Het werk van Lord werd eind zeventiger jaren en begin tachtiger jaren getoond bij de legendarische galerie Art & Project in Amsterdam.

Lord benadert het geheugen daadwerkelijk als een zintuig en als basis voor het creëren van zijn werk. Hij maakte bijvoorbeeld een serie beelden, onder de titel WHITWORTH, waarin hij jeugdherinneringen in keramiek vatte. De monumenten, landschappen en mensen uit zijn jeugd zijn in deze serie vertegenwoordigd. Een van de werken toont de zwaluwtatoeages van zijn oom, zoals hij ze zich herinnert.

In *Speak, Memory* worden de werken TWO MODELLED SKULLS AND BASE, THE BOWERY, AUGUST, 7 PM., uit 2007 getoond en SMALL VALLEY (DOCTOR'S WOOD), WHITWORTH (II) uit 2008-2009. In de keramiek zijn duidelijk de sporen van de handen van de kunstenaar te zien. Hij lijkt snel te hebben moeten werken, voor de herinneringen verder wegzakten of helemaal ongrijpbaar werden.

“Well, the impact of place and an attachment to places lost has been enormous, particularly places that have become unreachable. And somehow I think lost places replaced an idea of lost time, or used time. The Whitworth show at Gladstone was an attempt to reclaim places that seemed lost and using these places as subject matter was a successful way to retrieve them.”

Andrew Lord in gesprek met James Rondeau in
ANDREW LORD (Milton Keynes Gallery & Santa
Monica Museum of Art).

Andrew Lord, *SMALL VALLEY (DOCTOR'S WOOD), WHITWORTH (II)* (2008-2009). Image courtesy of the artist and Gladstone Gallery, NY.

SARA RAJAEI

Sara Rajaei (1976) werd in Iran geboren en woont en werkt in Den Haag. Haar films zijn gebaseerd op verhalen uit haar eigen leven of dingen die ze (toevallig) hoort. Ze hervertelt die verhalen en persoonlijke geschiedenissen nooit letterlijk. Er zit altijd een droomachtig element in dat de kijker verwacht en het mogelijk maakt het verhaal op meerdere manieren te interpreteren.

De tijd, en hoe de tijd verhalen en herinneringen verandert, wordt gevisualiseerd door bijvoorbeeld meerdere leeftijden van één personage tezelfdertijd in een kamer te plaatsen. Soms zijn haar video's duizelingwekkend omdat de stemmen, de figuren, de verschillende vertellingen van een verhaal zo snel door elkaar lopen. De kleuren en beelden zijn meestal warm, huislijk. Maar die gezelligheid is verraderlijk, de verhalen gaan namelijk vaak over verlies en gemis.

Speak, Memory presenteert twee video's van Rajaei. In SHAHRZAD (2009) zien we de bekende Iraanse dichteres Shahrzad die, door zichzelf veroordeeld tot haar huis, in haar herinneringen en het verleden leeft. In A LEAP YEAR THAT STARTED ON A FRIDAY (2010) vertelt Rajaei haar herinnering aan een aanslag waar ze als jong kind getuige van was. De herinnering is geabstraheerd tot tekst en een aantal beelden die de beklemmende nachtmerries na de aanslag proberen te vatten.

The border between real and unreal, how imagination combines with reality and moments of Déjà vu and memoirs make my films. I have a sort of obsession with the past and Shahrzad lives in a nostalgic world. Her only connection to the everyday life and to future is her poetry.

Sara Rajaei over SHAHRZAD in Tubelight, juli 2008.

Sara Rajaei, screenshot *A LEAP YEAR THAT STARTED ON A FRIDAY* (2010). Image courtesy of the artist.

VITTORIO ROERADE

De schilderijen en recent ook bronzen beelden van de Haagse kunstenaar Vittorio Roerade (1962) verbeelden een innerlijke wereld die bij de kijker sprookjes oproepen, oude verhalen, een wereld waarin de grenzen tussen mens en dier, droom, fictie en realiteit (nog) niet zo scherp getrokken zijn. Zijn werken zijn vaak fabelachtige constructies waarin mensen en dieren versmelten. Roerade keert in zijn schilderijen en bronzen beelden soms letterlijk, soms figuurlijk terug naar een meer primaire herinneringsstructuur die kinderen vaak wordt toegedicht.

In *Speak, Memory* wordt een recent gerealiseerd bronzen beeld van anderhalve meter hoog getoond: TOTEM (TREE OF DELIGHTS) (2010) en een kleinere bronzen sculptuur EGGMAN (2010). Daarnaast worden een aantal schilderijen getoond, zoals MASK uit 2008. MASK is onderdeel van een serie beelden van Roerade waarin gezichten verregaand geabstraheerd en geherconfigureerd worden waardoor ze op verwrongen portretten lijken. Het schilderij MY FATHER'S HOUSE (2010) is een poging van de kunstenaar om een taal te vinden om over het fysieke verval van zijn vader te spreken. Het huis als metafoor voor de mens en voor de staat van ons lichaam. Het huis speelt ook bij veel andere kunstenaars in de tentoonstelling een belangrijke rol, als plek waar herinneringen zijn geworteld, zich schuilhouden, waar ze worden bewaard.

*Ansichtkaarten uit de parallelle werelden
van Vittorio Roerade – zo kun je zijn
kunstwerken het best omschrijven.
Olieverf, epoxy, poppen-oogjes,
mensenhaar, woldraadjes, glitterpoeder,
Roerade gebruikt ieder materiaal bij het
scheppen van zijn wereld. (...) “Het zijn de
vluchtige momenten die je vastlegt”, zegt
Roerade.*

Dirk Limburg over het werk van Vittorio Roerade.
De volledige tekst verschijnt in de Premium
publicatie, februari 2011.

Vittorio Roerade, MASK (2008). Image courtesy of the artist and Cornelia Weijnsfeld.

RACHEL WHITEREAD

Rachel Whiteread (1963) is een Britse kunstenaar en de eerste vrouw die de Turner Prize won, in 1993. Ze is vooral bekend vanwege haar sculpturen. GHOST (1990) en HOUSE (1993) zijn twee van haar bekendste werken. Het eerste is een afdruk van de binnenkant van een kamer uit een Victoriaans huis, de tweede een betonnen afgietsel van een compleet huis in de Londense East End buurt. Na veel controverse en protest werd het betonnen huis vernietigd. Whiteread is gefascineerd door sporen van de geschiedenis, de lagen van geschiedenis en speelt daarmee.* Ze richt zich hierbij voornamelijk op architecturale constructies en gebruiksvoorwerpen. Ze maakt met haar werk voelbaar wat er niet (meer) is.

In *Speak, Memory* worden twee kleine sculpturen getoond: UNTITLED (ON, OFF) uit 2001 en UNTITLED (DOORKNOB II) uit 1993/2003. Deze gebruiksvoorwerpen die in elk huis voorkomen en waar je normaal weinig aandacht aan besteedt, waarvan je enkel verwacht dat ze werken, zijn in metaal vereeuwigd. Hierdoor worden het monumenten voor kleine onvertelde verhalen en ongeschreven geschiedenissen. Of in de woorden van schrijfster AM Homes: “Zij toont ons het ongeziene, de binnenkant, de dingen die onherkend door het leven gaan.”*

* Rachel Whiteread in een interview met Bice Curiger in Tate Etc, herfst 2010.

* AM Homes over Rachel Whiteread in RACHEL WHITEREAD: TRANSIENT SPACES (Guggenheim Museum).

Whiteread derives her power from her perception of this transitory place, the temporal entrapment of the unpeopled room. She understands how the exclusion of mundane light converts the room into a recording instrument, a machine for remembering, as well as the memory itself.

Iain Sinclair over het werk van Rachel Whiteread in HOUSE (Phaidon).*

* Iain Sinclair geeft een Knight's Move lezing bij Stroom op 25 januari 2011.

Rachel Whiteread, UNTITLED (DOORKNOB II)
(1993/2003). Image courtesy of the artist and
Luhring Augustine Gallery, NY.

RANDPROGRAMMA

FILM SCREENINGS BB EN MASSAGE THE HISTORY VAN CAMERON JAMIE

Er zijn gratis filmvertoningen van BB en MASSAGE THE HISTORY van Cameron Jamie bij het Filmhuis Den Haag (Spui 191). De precieze data worden via onze website (www.stroom.nl) bekendgemaakt.

ELKE ZONDAG GRATIS RONDLEIDINGEN

Elke zondag om 15u worden er gratis rondleidingen gegeven door de tentoonstelling. De rondleidingen worden door het team van Stroom verzorgd en door drie externe rondleiders. Dat zijn voor deze tentoonstelling:

16 JANUARI 2011 – LYNNE VAN RHIJN

Lynne van Rhijn werkt bij de RKD, het Rijksbureau voor Kunsthistorische Documentatie als assistent conservator hedendaagse kunst en is freelance recensent (ze won in 2010 de Prijs voor de Jonge Kunstkritiek – categorie recensie).

30 JANUARI 2011 – LORENZO DE RITA

Lorenzo de Rita van The Soon Institute geeft een Engelstalige rondleiding. De Rita schreef over het werk TRAIL HOUSE van Anne Holtrop in de gelijknamige publicatie.

6 FEBRUARY 2011 – MAGDALENA PILKO

Magdalena Pilko studeerde aan de Academie van Den Haag en stelt met regelmaat tentoon in Nederland en het buitenland. In haar foto's en

video's probeert Pilko efemere, vergankelijke momenten vast te leggen.

ATELIERBEZOEKEN

Tijdens de tentoonstelling wordt er een gesprek met de drie Haagse kunstenaars – Lieferring, Rajaei en Roerade – in hun atelier of bij Stroom georganiseerd. De precieze data worden via onze website (www.stroom.nl) bekendgemaakt.

14 JANUARI 2011 – DISCUSSIEMIDDAG MET REBECCA GORDON-NESBITT

De Britse curator en critica Rebecca Gordon-Nesbitt, die in 1998 samen met Maria Lind en Hans Ulrich Obrist salon3 in London opzette en recent publiceerde over de sociale dimensie van artist-run spaces, zal een discussiemiddag leiden over het lokale kunstklimaat in een internationale context. Hoe typeer je een lokaal kunstklimaat? Welke factoren bepalen het en kan daar beleidsmatig invloed op uitgeoefend worden? En wat is de relatie tussen het lokale en het internationale? Deze middag vindt plaats in de bibliotheek van Stroom en is slechts voor een beperkt publiek toegankelijk.

25 JANUARI 2011 – KNIGHT'S MOVE LEZING VAN IAIN SINCLAIR

De Britse schrijver en filmmaker Iain Sinclair geeft een Knight's Move lezing over stad en herinnering. Het werk van Sinclair is sterk verankerd in Londen en gerelateerd aan de psychogeografie. Psychogeografie verwijst naar het effect dat een geografische omgeving heeft op onze emoties en gedrag. Het werd door Guy Debord geïntroduceerd in de jaren vijftig van de

vorige eeuw en wordt ook wel de wetenschap van het dwalen en dolen genoemd.
De lezing vindt plaats om 20u. Toegang is gratis, reserveren via www.stroom.nl.

20 FEBRUARI 2011 – FINISSAGE & BOOK LAUNCH

De tentoonstelling wordt feestelijk afgesloten met een rondleiding om 15u door Arno van Roosmalen (directeur Stroom Den Haag) en daaropvolgend de lancering van de drie Premium boekpublicaties over Liefvering, Rajaei en Roerade.

Het is wonderlijk eigenlijk, dat vergeten zo laag in aanzien staat en herinneren zo hoog. We hebben het vergeten nodig om te kunnen leven, we zouden anders gek worden, maar we verontschuldigen ons altijd voor vergeten, nooit voor herinneren.

Marjoleine de Vos in NRC Handelsblad, 12 november 2010.

Stroom
Den Haag